

1

**Spet Tína jè dobíla,
prijátli, sládko nám zlató,
da nàs oživlja síla,
da v sréçi òrosí okó;
kì doní
v véčnosti,
v pogúmnih prsíh móč krepí!**

2

**Le kdó vihtízastávo,
kdõ nám Zdravljíco zná zapét',
je Sóçi dál Ji slávo,
je Sóçi združil snéžni svét;
smúčarkè,
kàr jih jè,
hčerá ponôsne máterè!**

3

**V mladénke jè 'z oblákov
kipél dežjá strahôtni léd;
prinášal zlò vojákov,
raznášal káos v snéžni réd.**

Kùp gorjá

ìn meglà

bilè so spóne iz nebá!

4

**Okrétnost, móč in sláva
v Tíni sò se zdrúžili,
drznó po snégu pláva,
v stotínkah sréča sè smejí.
V gnév mrazú
in ledú
se réže smúčka brèz strahú!**

6

**Črnjáni, zdaj slavímo
kraljico nášo, ví ste úp,
naš špórt ogréva zímo,
njen bès je izpustíl svòj strúp;
kèr zdaj vàs
kákor nàs
srčno navdája Tínin čas!**

5

**Bog žívi vsè atléte,
ki sò odšli s Slovénijè,
trosé medálje svéte,
ki svétijò se z mávricè.
Nàj sinòv
iz vrhòv,
iz vàs bo stráh nasprótnikòv!**

7

Živé naj šampióni,
ki hrèpené odjádrtat v svét,
nāj slíšijò se tóni,
nāj slíši sè Zdravljíca spét;
dà roják,
špórtnik vsàk,
odét bo vnóvič v zláti trák!

8

Nazadnje Têbi, Tína,
kozárce sréče dvígnimò,
ki smò zató se zbráli,
ker špórtnost v sícu čútimò;
nāj iskrí,
nāj bleščí
zlató se Tvôje v véčnosti!

Avtor: Santíni

